

Ми можемо спостерігати, що рукопашний бій є важливою складовою силових структур. Зброя, боєприпаси інший бойовий інвентар може закінчитися, а тіло та його фізичні властивості завжди в наявності та розпорядженні силовиків. Постає лише одне питання: якої якості фізичний ресурс буде в розпорядженні під час виникнення небезпеки.

Отже, займаючись бойовими мистецтвами, неможливо уникнути ударів, а отже треба бути готовим до отримання тілесних ушкоджень, тобто стати власником синців, розтягнень, а можливо й переломів. Отримані тілесні ушкодження можуть призвести до виникнення стресу у силовика. В свою чергу стрес виникає з причин постійного навантаження на психіку людини, яка страждає через надлишкове роздратування. Такі навантаження можуть негативно позначитись на здоров'ї невідготовленого організму.

Напрацювання навичок ведення рукопашного бою, або іншої техніки будь-якого з бойових мистецтв, може набуватись лише за умови постійного тренування та ведення бою. Отримати необхідні вміння за допомогою підручників, або комп'ютерних програм не виявляється можливим. Заняття по основам ведення рукопашного бою в системі службової поліцейських являється невід'ємною складовою службової діяльності в цілому. Ніхто ж не казав, що стати сильним — легка справа.

1. Про Національну поліцію України: Закон України від 02.07.2015 року № 580-VIII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

2. Телохранитель. Думка: Рукопашний бій: за і проти. Категорія: Технічні тонкощі. [Електронний ресурс]. Сайт URL: <http://bodyguards.com.ua/technical-details/3287-dumka-rukopashniy-by-za-proti.html>.

3. Що таке рукопашний бій: історія, навички та відкриті секції у Львові. [Електронний ресурс]. Сайт URL: <https://dreamtame.com/news/article/14>.

Олександр КАРПЕНКО
викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЩОДО КОНТРОЛЮ ТА НАГЛЯДУ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЧИ ВИКОРИСТАННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ СПІВРОБІТНИКАМИ ПОЛІЦІЇ

Актуальність питань забезпечення законного застосування чи риптовання вогнепальної зброї співробітниками поліції не викликає сумніву. Неправомірне застосування зброї здатне завдати істотної шкоди життю та здоров'ю особи. Кожен випадок заподіяння співробітником поліції поранення або смерті громадянину здатний викликати суспільний резонанс і нанести непоправної шкоди авторитету Національній поліції України і всій правоохоронній системи в цілому. У зв'язку з цим в поле зору юридичної науки по-

винні потрапляти не тільки норми законодавства, що регламентують порядок, умови та підстави застосування чи використання вогнепальної зброї, але і правове регулювання діяльності, пов'язаної з контролем і наглядом за застосуванням чи використанням співробітниками поліції вогнепальної зброї.

Традиційно застосування чи використання вогнепальної зброї поділяється на три етапи, зміст яких залежить від обстановки на місці події, а також виконуваних оперативно-службових завдань і наслідків, що настали: дії поліцейського перед застосуванням чи використанням вогнепальної зброї, в момент застосування чи використання і після застосування чи використання вогнепальної зброї.

Слід зазначити, що в чинному законодавстві немає такого терміну як контроль (нагляд) за застосуванням чи використанням вогнепальної зброї, а норми що регламентують контрольно-наглядові повноваження в даній сфері не отримали належної систематизації та зосереджені в різних положеннях численних нормативно-правових актів.

На контроль за законністю застосування чи використання вогнепальної зброї поширюються загальні положення, які стосуються контролю (нагляду) за всією діяльністю поліції та передбачені розділом 5 ст. 46 «Поліцейські заходи» Закону України «Про Національну поліцію».[1]

Відомчий контроль здійснюється на всіх етапах оперативно-службової діяльності та виступає в якості важливого інструменту оцінки і забезпечення режиму законності, службової дисципліни в діяльності поліції, тощо. Особливе місце серед всіх видів контролю за діяльністю поліції займає судовий контроль (нагляд). В ході даного виду контрольно-наглядової діяльності здійснюється перевірка юридичної оцінки ситуації. Як показує аналіз судової практики, найбільш часто в поле зору даного різновиду контролю потрапляють оцінки, дані в ході дисциплінарного та кримінального провадження. Слід звернути увагу, що на сьогоднішній день співробітники поліції підлягають відповідальності не тільки за неправомірне застосування чи використання вогнепальної зброї, а й за відмову її застосування, а також за незнання норм законодавства, що регламентує порядок і умови застосування чи використання вогнепальної зброї.

Значним видом контролю за правомірним застосуванням чи використанням вогнепальної зброї співробітниками поліції також є недержавний контроль, який здійснюється правозахисними організаціями, засобами масової інформації, а також іншими представниками громадянського суспільства. Незважаючи на те, що коло контрольних повноважень суб'єктів даного виду контролю не настільки невелика, він досить часто буває результативним. Його мета – залучити громадськість, забезпечити об'єктивну і професійну діяльність правоохоронних органів. Дуже часто саме результати діяльності учасників даного виду контролю дозволяють підключити до аналізу ситуації застосування чи використання вогнепальної зброї співробітником поліції додаткові незалежні сили вищестоящих підрозділів і інших державних органів.[2]

Таким чином, застосування зброї співробітниками поліції знаходиться

не тільки в жорстких правових рамках, а й є об'єктом спостереження досить широкого кола суб'єктів контрольної-наглядової діяльності, що з одного боку здатне зробити негативний вплив на психологічну готовність поліцейського до застосування чи використання вогнепальної зброї, з іншого – виступає важливою гарантією забезпечення безпеки, бар'єром для неправомірного порушення прав і свобод громадян, а також засобом протидії зловживанню службовими повноваженнями співробітників поліції.

1. Закон України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення 21.12.20)

2. Сніжко В. О., Черній В. В., Юрченко А. В. Застосування вогнепальної зброї працівниками органів внутрішніх справ / К.: Нац. рипт. рипто. справ України, 2004. (дата звернення 22.12.20)

**Олексій БУЛГАКОВ,
Іван МИЧКА,
Сергій ГВОЗДЬ**
*(Житомирський державний
університет імені Івана Франка)*

ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ДО ФІЗИЧНИХ НАВАНТАЖЕНЬ

Розробка теоретичних основ і вивчення механізму адаптації військовослужбовців до комплексного впливу несприятливих чинників діяльності і середовища набувають нині особливого значення. Ю. С. Фіногенов [4] довів, що ефективність системи фізичної підготовки військовослужбовців залежить від багатьох чинників: рівня фізичної підготовленості молодого поповнення; стану матеріально-технічної бази; місця фізичної підготовки в системі бойової підготовки; фінансів, що виділяються на її організацію та проведення; професійності керівників занять; рівня мотивації військовослужбовців до занять фізичною підготовкою і спортом та ефективності проведення її форм.

Діяльність військовослужбовців, особливо у відповідальних, складних ситуаціях, часто вимагає максимальних фізичних зусиль, швидкості дій, вправності і великої вольової напруженості. У багатьох офіцерів праця пов'язана з цілодобовими чергуваннями, а в умовах навчально-бойової чи бойової підготовки, часто не регламентується в часі і може перебувати на межі фізичних можливостей [2, 4].

У процесі адаптації до фізичних навантажень організація фізичної підготовки ґрунтується на закономірностях керування фізичним станом людини [1, 3].

Фізична підготовка військовослужбовців ґрунтується на етапах бойової підготовки: поодинокі навчання, підготовка відділень [2, 3]. У цьому випадку не враховуються особливості адаптації до військової служби, динаміки фі-